

உண்மையில்
பேராபத்து இதுவே

ஜே கிருஷ்ணமூர்த்தி

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

வரலாறு, மனிதனால் உண்டாக்கப்பட்ட பல நெருக்கடி, பேரழிவுகளின் கதைகளை உட்கொண்டதாய் இருக்கிறது. அதுவும், இந்நிகழ்வுகள் அடிக்கடி, திரும்பத் திரும்ப, தவறாமல் நிகழ்ந்து வருவதோடு மட்டுமல்லாமல், நிபுணர்கள் மற்றும் அறிஞர்களின் கணிப்புகளை பொய்யாக்கி, எதிர்பாரா அதிர்ச்சியையும் திகைப்பையும் ஏற்படுத்தி வருகின்றன; இவை மனித அறிவுக் கணக்குகளையும், பகுத்தறிவு வாதங்களையும் ஒன்றுமில்லாததாக்கி, மனிதனை தினரடித்து நிற்கதியாக்குகின்றன. ஒரு நெருக்கடிக்கும், அடுத்த நெருக்கடிக்கும் இடைப்பட்ட காலமே வாழ்க்கை என்று சொல்லப்படுவதாக இருந்துவருகிறது. அத்தகைய இடைப்பட்ட காலத்திலும், நம்முடைய நேரத்தையும், ஆற்றலையும் பல விஷயங்களுக்காக செலவிடுகிறோம். ஆனால், உள்ளார்ந்து அக்கறைகொண்டு நமது வாழ்க்கையின் தன்மை பற்றி விசாரணை செய்வதில்லை. அப்படிச் செய்தால், அது நம் சொந்த வாழ்க்கையிலும், சமூக வாழ்க்கையிலும் பிரதிபலிக்கச் செய்யமுடியும். தற்போது நாம் வாழும் முறையே அடுத்து வரும் உலக நெருக்கடிக்கான காரணமாகிறதோ என்று நாம் நினைப்பதே இல்லை. இக்கேள்வி நம் மனதில் உதிப்பதே இல்லை. அப்படியே நமக்கு உதித்தாலும் அதை எதிர்கொள்ளும் தைரியம் நமக்கு இருப்பதில்லை.

ஜே கிருஷ்ணமூர்த்தி நமக்கு உணர்த்துவது சுருக்கமாக இதைத்தான். அவர் 1933-லிருந்து 1986 வரை பல உரைகள் மற்றும் எழுத்துக்களின் மூலம் இது போன்ற பல அடிப்படை கேள்விகளின் வாயிலாக விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். அவற்றில் சிலவற்றை நாம் இங்கே காணலாம்.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

Madras,
22 October 1947;
*The Collected
Works, Vol. IV.*

தற்போதைய உலக நெருக்கடி ஓர் அசாதாரண இயல்புடையது; கடந்த காலத்தில் இது போன்ற பல பேரிடர்கள் இருந்திருக்கின்றன. தற்போதைய நெருக்கடி மனித வரலாற்றிலுள்ள வழக்கமான பேரிடர் போல அல்ல. இந்த பெருங்குழப்பமான சூழ்நிலை உலக அளவிலானது; இது ஒரு குறிப்பிட்ட தேசத்தினுடையது மட்டும் அல்ல, மாறாக உலகத்தின் மூலை முடுக்குகளிலெல்லாம் பாதிக்கின்ற ஒன்று. உடலியல் மற்றும் மனோர்த்தியாக, நீதிநெறி மற்றும் ஆன்மீகர்த்தியாக, பொருளாதார மற்றும் சமூகர்த்தியாக, ஒருமைப்பாடற் குழப்பமான சூழ்நிலை உருவாகியுள்ளது. நாமோ, செங்குத்துப் பாறையின் ஆபத்தான விளிம்பில் நின்றுகொண்டு சிறிய விழயங்களுக்காக சச்சரவு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். பேரளவில் இடையூறு விளைவிக்கும் இந்த உலக நெருக்கடியின் ஆழத்தை, அதன் அசாதாரண நிலைமையை சிலர் மட்டுமே உணர்வதாகத் தெரிகிறது. செங்குத்து பாறையின் ஆபத்தான விளிம்பில் நின்றுகொண்டிருக்கும் சிலர், இந்த குழப்பத்தைப் பார்த்துவிட்டு, வாழ்க்கை முறையை மறுக்ட்டமைப்பு, மறுசீரமைப்பை மட்டும் செய்ய விழைகிறார்கள். அவர்களே குழப்பத்தில் இருப்பதால் அவர்கள் மேலும் குழப்பத்தையே உண்டாக்கச் செய்வார்கள்.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

Madras,
22 October 1947;
*The Collected
Works, Vol. IV.*

இந்தப் பேரிடர், இக்கட்டான் நிலை, தற்செயலாக நிகழ்ந்ததல்ல. இது நம் ஒவ்வொருவரால் உருவாக்கப்பட்டது - நம் தினசரி நடவடிக்கையான பொறாமை, காம உணர்வு, பேராசை, பதவி, அடக்கியானும் வெறி, போட்டி மனப்பான்மை, இரக்கமற்ற செயல், புலனின்பம் மற்றும் மேம்போக்கான நற்குணம் ஆகியவைகளால் உண்டாக்கப்பட்டது. இந்த தாங்கொணா துயரத்திற்கும், குழப்பத்திற்கும் நாமே பொறுப்பாளி, பிற்க அல்ல. நீங்களும் நானும்தான் காரணம். ஏனென்றால், உங்களுக்கு ஆழந்த சிந்தையில்லை, விழிப்புணர்வில்லை. உங்கள் புலனின்ப நுகர்வை அடையும் விஷயத்திலேயே, சொந்த வட்சியத்திலேயே மூழ்கிபோய்விட்டார்கள். உடனடி இன்பமே பெரிதாகிவிட்டது. அதை நியாயப்படுத்துமாறு தத்துவங்களை உருவாக்கிக்கொண்டு அதிலேயே மூழ்கிவிட்டார்கள். இந்த தாங்கொணா இக்கட்டான் நிலைமையை தனிமனிதனான நீங்களே உருவாக்கின்றீர். இந்த குழப்பத்திற்கு நீங்களே பொறுப்பு. வேறு எந்த கூட்டத்தினரோ, தனிப்பட்ட நபரோ அல்ல. நீங்கள் மட்டுமே.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

New Delhi,
14 November 1948;
*The Collected
Works, Vol. V.*

நவீன் உலகம் என்பது என்ன? நவீன் உலகம், நாதன் தொழில்நுட்ப யுத்திகளைக் கொண்டு, பெரும் நிறுவனங்களால் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழில்-நுட்பர்தியாக இது ஓர் அசாதாரண முன்னேற்றம்தான். ஆனால், உயிர்களின் தேவைகளுக்கான பங்கிடோ சரிசமமாக இருப்பதில்லை; சிலரின் கைகளில் மட்டுமே உற்பத்தி செய்யமுடிவதற்கான வழிவகை உள்ளது. எதிரெதிராக நிற்கின்ற தேசங்கள், அரசாங்கங்களை ஆள்வதற்கான தொடர்ந்து நடக்கும் போர்கள், இதுவே நவீன் உலகம், இல்லையா? தொழில்-நுட்பர்தியில் அபார முன்னேற்றம் உள்ளது. ஆனால், முக்கியமாக இருக்கவேண்டியதான் மனோர்த்தியான முன்னேற்றம் அதற்கு நிகராகக்கூட இல்லை. ஆகவே, சமச்சீரின்மையும் இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. அசாதாரண அறிவியல் முன்னேற்றம், அதே சமயம், மனித துயரம், வெறுமையான இதயம் மற்றும் மனம். இதுதான் நவீன் உலகம். நீங்களே அந்த நவீன் உலகம். உலகம் உங்களிடமிருந்து வேறுபட்டது அல்ல. வெறுமை இதயம் கொண்டவர்களாலும், புத்திமான்கள் என்று சொல்லிக்கொள்பவர்களாலும் உருவாக்கப்பட்ட உலகமே உங்களது உலகம். நீங்களே அவ்வுலகம்.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

Madras,
25 December 1982;
*Mind Without
Measure.*

நெருக்கடி நிலை இங்கே இருக்கிறது. இந்த இக்கட்டான நிலை வெளி உலகத்தில் இல்லை. அது, நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் அனு ஆயுத யுத்தம் மற்றும் பிரிவினை எனும் பயங்கரத்தில் இல்லை. நெருக்கடி நம் உள்மனதில் உள்ளது. நாம் எதுவாக இருக்கிறோமோ, எப்படி ஆகியிருக்கிறோமோ, அதுவே நெருக்கடியாகும்.

வாழ்க்கையெனும்
புனிதத்திலிருந்து
மனிதன் தன்னை

துண்டித்துக்கொள்ளும்போது,
அவன் மனதில் பேராபத்தான்
இந்நிலை உருவாகிறது.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

Bombay,
28 January 1968;
Meeting Life.

ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக வாழ்ந்துவரும் மனிதன், ஏன் பெரும் பூசல்களையும், துன்பங்களையும் அனுபவிக்கும் இந்நிலைக்கு வந்திருக்கிறான்?... மக்கள்தொகை பெருக்கம், நீதிநெறியின்மை, தொழில்-நுட்ப அறிவு மற்றும் நேரடி தொடர்பின்மை, எனும் எளிதான் விளக்கங்களை விடுத்துப் பார்த்தால், இந்த துன்பத்திற்கான முழுமுதல் அடிப்படை காரணம் என்ன? கொல்லாமை, பணிவு, அஹிம்சா போன்ற நல்லொழுக்கத்தை பாரம்பரியமாக பெற்றுள்ள இதுபோன்ற ஒரு நாட்டிற்கே ஏன் இப்படி நிகழ்ந்தது? எப்பொழுதிருவிருந்து முறை தவறிவிட்டது?

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

Madras,
26 October 1947;
*The Collected
Works, Vol. IV.*

ஏனெனில், பண்டைய காலத்தில், அதிகாரம், பேராசை, போட்டி மனப்பான்மை, பகைமை, பெரிய மனிதனாக வேண்டும் எனும் இலட்சியம் முதலிய பந்தங்களிலிருந்தெல்லாம் வெளியேறிய ஒரு கூட்டத்தினர் இருந்தனர். அவர்கள் ஒழுக்கத்திற்கும், ஆன்மீகத்திற்கும் சீர்க்குலைவு ஏற்படும் சூழ்நிலையிலிருந்து விலகி நின்று சமுதாயத்திற்கு உதவி செய்தனர். இந்த காரணத்தினால்தான் இந்தியாவைப் போன்ற ஓரிரு நாடுகளில் இது போன்ற கூட்டத்தினர் இருந்தனர். வெகு சில மனிதர்களே உலகில் நடக்கும் குழப்பங்களிலெல்லாம் சிக்கிக்கொள்ளாமல் இருக்கின்றனர். ஆனால் நீங்களோ, பெரும் இக்கட்டில் மாட்டிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

Bombay,
28 January 1978.

நோயினால் வரும் துன்பம் உள்ளது, மனிதன் தன்னை முழுவதுமாக தனிமைப்பட்டதாக உணரும்போது வரும் துன்பம் இருக்கிறது; ஏழையாக, அறியாமையில் உழல்பவராக, அழக்குடையவராக, நம்பிக்கையிழந்த இதயத்தை உடையவராக இருக்கும் வறுமையிலுள்ளவர்களைப் பார்க்கும்போது துன்பம் இருக்கிறது. உலகிலுள்ள பல விலங்குகள் கொல்லப்பட்டும், அழிக்கப்பட்டும், ஆராய்ச்சி கூடங்களில் வெட்டப்பட்டும் வருவதை பார்க்கும்போது துன்பம் உள்ளது.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

25 February 1983;
*Krishnamurti
to Himself.*

நாம் இயற்கையுடன் மிகச்சிறிய அளவிலேயே தொடர்பிலிருக்கிறோம் என்பது விசித்திரமே. பூமியிலுள்ள ஜீவராசிகளின்மேல் நமக்கு எவ்வணர்வும் இருப்பதாகவே தெரியவில்லை. இயற்கையுடன் ஆழந்த, இனக்கமான ஒரு தொடர்பை நம் மனதில் திடப்படுத்தியிருந்தால், நமது பசிக்காக ஒரு விலங்கையும் கொல்ல மாட்டோம். நமது இலாபத்திற்காக ஒரு குரங்கையோ, நாயையோ, பன்றியையோ தீங்கு இழைக்காமல் இருப்போம். நமது புண்களை குணப்படுத்துவதற்கும், உடம்பை சுகப்படுத்துவதற்கும் நாம் வேறு வழிகளை கண்டுபிடித்திருப்போம். ஆனால், மனதை சுகப்படுத்துவதோ, முற்றிலும் வித்தியாசமான ஒன்றாகும். அந்த சுகப்படுத்துதல் என்பது நீங்கள் இயற்கையுடன் ஒன்றியிருப்பீர்களெனில், மெதுவாக தானே நிகழ்ந்துவிடும்.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

*The Whole
Movement of
Life is Learning:
Letters to the
Schools, Ch. 67.*

இயற்கையுடனான தொடர்பை நாம் இழக்கும்போது, ஒருவருக்கொருவருடனான தொடர்பையும் நாம் இழக்க நேரிடும். கிளிகள், நாணமும் சூச்சமுமுடைய காடை பறவை, முதலியவற்றுடனான தொடர்பை நீங்கள் இழக்கும்போது, உங்கள் குழந்தையுடனான, தெருவில் சென்றிகொண்டிருக்கும் ஒரு மனிதனுடனான தொடர்பையும் இழப்பீர்கள். உண்பதற்காக ஒரு விலங்கை நீங்கள் கொல்லும்போது, அத்துடன் மென்மையுணர்வு இன்மையை நீங்கள் உங்கள் மனதில் விதைக்கிறீர்கள். அந்த மென்மையுணர்வின்மைதான் நாட்டின் எல்லையில் ஒரு மனிதனை கொல்கிறது. வாழ்வு எனும் மகத்தான் இயக்கத்துடன் தொடர்பை நீங்கள் இழக்கும்போது, நீங்கள் அனைத்து தொடர்பையும் துண்டித்துக்கொள்கிறீர்கள். அப்போது உங்கள் - இந்த அகந்தை, அதன் கற்பனையான எல்லா மன இச்சைகளுடனும், தேவைகளுடனும், தேடல்களுடனும் கூடிய உங்கள் 'தான் என்ற உணர்வு' அதிமுக்கியத்துவம் பெற்றுவிடுகிறது. அப்போது, உங்களுக்கும் உலகத்திற்குமுள்ள இந்த இடைவெளியானது, முடிவில்லாத முரண்பாட்டில் அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கும்.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

*The Whole
Movement of
Life is Learning:
Letters to the
Schools, Ch. 70.*

உங்களைச் சுற்றிலும் பார்த்தீர்கள் என்றால், விண்ணிலும் என்ன ஓர் அசாதாரண ஒழுங்கு, சமச்சீரான இயக்கம், இசைவுடன் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. மனித உலகத்தில் அவ்வளவாக இல்லையென்றாலும், ஒவ்வொரு மரமும், செடி கொடி மலர்களும், அவற்றிற்கே உண்டான ஒழுங்கை, அழகை கொண்டுள்ளன. ஒவ்வொரு மலையுச்சிக்கும் மலையடிவாரத்திற்கும் அதற்கே உண்டான லயம், ஸ்திரத்தன்மை உண்டு. மனிதன் நதியை கட்டுப்படுத்த நினைத்து அதை மாசுபடுத்திய போதிலும், நதிக்கு அதற்கே உண்டான ஒட்டம் உள்ளது, நெடுந்தார ஒட்டத்தை இனிதே செய்கிறது.

மனிதனைத் தவிர்த்து அனைத்திலுமே - கடலில், காற்றில், பரந்த அண்டத்தில், ஓர் அசாதாரண தூய்மையுணர்வு, பிரபஞ்ச இருப்புத்தன்மையிலேயே ஓர் ஒழுங்கு இருக்கிறது. நான் கோழியை கொல்வதாக இருக்கலாம். பெரிய விலங்கு சிறிய விலங்குகளை உணவுக்காக உட்கொள்வதாக இருக்கலாம். இவையாவுமே பிரபஞ்ச ஒழுங்கின் வடிவமைப்பு, மனிதனைத் தவிர. மனிதன் இவற்றில் தலையிடாதபோது, ஒரு மகத்தான அழகும், சமச்சீரும், லயமும் இருந்துகொண்டே இருக்கிறது.

உண்மையில்
பேராபத்து இதுவே

IIT-Bombay,
7 February 1984;
*Why are You
being Educated?*

...ஆக, இந்த வாழ்க்கைத்தன்மை (existence) அனைத்தின் பொருள் என்ன? அது என்ன என்று உங்களுக்கு பார்க்க விருப்பமில்லாமல் இருக்கலாம், அதை நீங்கள் தவிர்க்கலாம்... இயற்பியல், மொழியியல், உயிரியல், சமூகவியல், தத்துவ கல்வி, மன்னோய் மருத்துவம் எனும் அறிவுகளுக்காக இருபது அல்லது மூப்பது வருடங்கள் செலவழிப்பீர்கள். பல ஆண்டுகளை அதற்காகத் தருவீர்கள். ஆனால், நீங்கள் யார் என்பதை அறிய, நீங்கள் ஏன் இவ்வாறு வாழ்கிறீர்கள் என்பதை கண்டறிய ஒரு நாளைக் கூட, ஏன்! ஒரு மணி நேரத்தைக்கூட செலவழிக்க மாட்டுமர்கள்.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

Bombay,
10 February 1985;
*That Benediction
is Where You are.*

நமது வாழ்க்கையை நாம் வீணடிக்கிறோமா? வீணடித்தல் என்று சொல்வது, பல விதங்களில் நமது ஆற்றலை விரயமாக்குல், ஒரு தனிப்பட்ட துறையில் விரயமாக்குதலை குறிப்பிடுகிறோம். நமது இருப்பையே, நமது வாழ்க்கையையே நாம் வீணடிக்கிறோமா? நீங்கள் பணக்காரராக இருந்தால், “நான் நிறைய பணத்தை சம்பாதித்து, சேமித்து வைத்திருக்கிறேன், அது எனக்கு அளவிலா இன்பத்தைத் தருகிறது” என்று நீங்கள் சொல்லலாம். உங்களுக்கு குறிப்பிட்டதோரு திறமை இருந்தால், அத்திறமையானது ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கு ஆபத்தானது. திறமை என்பது ஒருவருக்கு பிறவியிலேயே கிடைத்த தனித்திறமை, ஒரு மனோ சக்தி, உடல் சக்தி, ஒரு குறிப்பிட்டதில் அசாதாரண நுட்ப-அறிவு ஆகிய நிபுணத்துவமாக இருக்கலாம். நிபுணத்துவம் என்பது முழுமையல்லாத, பகுதியில் செயல்படுவதாகும். ஆக, “எனது வாழ்க்கையை வீணடித்துக்கொண்டிருக்கிறேனா?” எனும் கேள்வியை உங்களிடமே நீங்கள் கேட்டாக வேண்டும். நீங்கள் பணக்காரராக இருக்கலாம், எல்லா விதமான திறமையையும் பெற்றிருக்கலாம், நிபுணராக இருக்கலாம், மாபெரும் விஞ்ஞானியாக, பெரும் வியாபாரியாக இருக்கலாம். ஆனால், உங்கள் வாழ்க்கையின் இறுதியில், இவையெல்லாம் உங்கள் வாழ்வையே வீணடித்துவிடுமோ?

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

Saanen,
22 July, 1973

உங்கள் கலாச்சாரம் சொல்கிறது: “வாழ்க்கையின் அர்த்தத்தைப் பற்றி ஏன் கவலைப்படுகிறாய், வெறுமனே வாழ், இந்த முட்டாள்தனங்கள், மிருகத்தனமான வாழ்க்கை, துயரம், வேதனை, என்ன நடக்குமோ எனும் கவலை, இன்ப வேட்கை, பயம், சலிப்பின் உச்சம், தனிமையின் வேதனை ஆகியவற்றை ஏற்றுக்கொள்; இவையெல்லமே உங்கள் வாழ்வின் அங்கம், இதைக் கடந்து உங்களால் போக முடியாது; அதனால், இன்ப நுகர்ச்சியை, அனுபவிப்பதை, உங்கள் வாழ்க்கையின் முக்கியமான விஷயமாக்கிக்கொள்” என்று.

அதைத்தான் நீங்களும் செய்துகொண்டிருக்கிறீர்கள்.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

The Whole
Movement of Life
is Learning:
Letters to Schools,
Ch 28.

உலகம் முழுவதும் மனிதன் கீழ்நிலை நோக்கி சீர்குலைந்துகொண்டே போகிறான். இன்ப நுகர்ச்சி - அது தனிப்பட்ட அல்லது கூட்டாக அடைய நினைக்கும் இன்பம், காம இன்பம், தான் சொல்வதே சரி என்று தன்னை முக்கியப்படுத்தும்போதுள்ள இன்பம், களிப்பினால் இன்பம், தன்மீதே செலுத்தும் ஆர்வத்தினால் இன்பம், பதவி, அந்தஸ்த்தினால் இன்பம், அனுபவித்தே தீரவேண்டும் எனும் உறுதியான தேவை, இத்தகைய ஆர்வம் அவனுக்கு முக்கியமாகும்போது, அவன் கீழ்நிலையை நோக்கி சீர்குலைந்துபோவதை தவிர்க்கமுடியாது. அதைப்போல், மனிதன், இன்ப நுகர்வின் அடிப்படையில், வெறுமனே உறவுகளை அமைத்துக்கொள்ளும்போது சீரழிவை நோக்கியே போகிறான். அடுத்துள்ளவர் மீது, இந்த பூமி, கடல் முதலியவற்றின் மீதெல்லாம் அக்கறை இல்லாதபோது, பொறுப்பு எனும் வார்த்தை அதன் பொருளையே இழக்கிறது. இந்த அழகான பூமியை அவன் கணக்கிலேயே எடுத்துக்கொள்ளாதது வேறு வகையான சீரழிவாகும். உயர்ந்த இடத்தில், தன்னை சிறந்தவராகக் காட்டிக்கொள்ளும் போலி ஒழுக்கம், வர்த்தகத்தில் நேர்மையின்மை, அன்றாட உரையாடல்களில் பொய் பேசுவது ஓர் அங்கமாதல், சிலரின் கைகளில் கொடுங்கோள்மை முதலியவை விஞ்சும்போது, பிரபஞ்ச வாழ்க்கை அனைத்திற்குமே நீங்கள் வஞ்சகம் செய்வதாக ஆகிறது. அப்போது, கொல்வதே வாழ்வின் மொழியாகிவிடுகிறது. அன்பு என்பதை வெறும் இன்ப நுகர்ச்சியாக எடுத்துக்கொள்ளும்போது, வாழ்வின் புனிதம் மற்றும் அழிடமிருந்து மனிதன் தன்னை பிரித்துக்கொள்கிறான்...

எந்த அளவிற்கு இன்ப நுகர்ச்சி அதிகமாகிறதோ, அந்த அளவிற்கு 'நான்' என்ற உணர்வு வலுப்படும். இன்ப நுகர்வுக்காக மட்டுமே மனித உறவுமுறை எனில், மனிதர்கள் ஒருவரையொருவர் உபயோகப்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். இன்ப நுகர்ச்சி வாழ்க்கையில் முக்கியமாகும்போது, மனித உறவுகளை இந்நோக்கத்திற்காக உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள நேரிடுகிறது. அதனால், உன்மையான உறவுமுறை அங்கு இருப்பதில்லை. அப்போது, உறவுமுறை வர்த்தகம்போல் ஆகிறது. அடைய வேண்டும் எனும் வேட்கையானது, இன்ப நுகர்வையே அடித்தளமாகக் கொண்டுள்ளது. இவ்வின்ப நுகர்வு மறுக்கப்படும்போது, இன்பத்தை வெளிப்படுத்திக்கொள்ள எவ்வழியும் கிடைக்காதபோது, அதனைத் தொடர்ந்து கசப்பு, கோபம், ஏரிந்து ஏரிந்து விழுவது, வெறுப்பு அல்லது மனக்கசப்பு முதலியவை எழுகின்றன. இன்பத்திற்கான இந்த இடைவிடா தேடலானது உன்மையில் பைத்தியக்காரத்தனமே.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

Bombay,
15 February 1948;
*The Collected
Works, Vol. IV.*

மனிதன் ஏன் புலனின்பங்களில் சிக்கிக்கொண்டுள்ளான்?... இது கொழுந்துவிட்டெரியும் பிரச்சினையாக உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது. ஏனெனில், நவீன சமூகத்தில் சாத்தியப்படும் வழிகளிலெல்லாம் புலனின்பம் தூண்டப்படுகிறது - செய்தித்தாள்கள், சினிமா, பத்திரிக்கைகளில் பாலுணர்வை தூண்டுதல், விளம்பரங்களில் உங்கள் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்காகப் பெண்ணின் படத்தை உபயோகித்தல்; உள்ளுக்கு வெளியுக தூண்டுல் ஊக்குவிக்கப்படுகிறது, மனதைக் கவரும் விதத்தில் விதைக்கப்படுகிறது. தற்போதைய சமூகமானது அடிப்படையிலேயே புலனின்ப நுகர்வை நியாயப்படுத்துவதின் வெளித்தோற்றுமாக இருக்கிறது. அதனால்தான் பொருட்கள், பதவி, பெயர், புகழ், ஜாதி முதலியவை அதிமுக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. புலனின்ப அனுபவமே வாழ்க்கையில் பெறவேண்டிய அத்தியாவசியமாகிவிட்டது... மென்மையுணர்வின்மை, வெறுமை, பணம் சம்பாதிப்பதற்காக இயந்திரத்தனமான அன்றாட செயல், சிட்டு ஆடுவது, சினிமாவுக்குச் செல்வது, புத்தகங்களை படிப்பது ஆகியவையே உங்கள் வாழ்க்கையாக உள்ளது.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

Varanasi,
22 January 1954;
*Leaving School,
Entering Life.*

பணக்காரன், தன்னை மறப்பதற்காக இரவு நேர விடுதியில், கேளிக்கையில், கார்களில், பயணங்களில் நேரத்தை செலவிடுகிறான். சாதுர்யமானவன் தன்னை மறக்கப் பார்க்கிறான், அதனால் அவன் அதற்கான வழியை கண்டுபிடிக்கத் தொடங்கி, மகத்தான நம்பிக்கை கொள்கைகளை உருவாக்குகிறான். முட்டாள், தன்னை மறப்பதற்கு பிற மனிதனை பின்பற்றுகிறான், அவர்களுக்கு குருமார்கள் இருக்கிறார்கள் என்ன செய்யவேண்டும் என்று சொல்லித்தர. தான் ஒரு பெரிய மனிதனாக வேண்டும் என்ற இலட்சியவாதி தன்னை மறப்பதற்காக எதை எதையோ செய்கிறான். ஆக, நாம் அனைவருமே வயது ஏற ஏற, வளரும்தோறும் நம்மை மறப்பதற்கே பார்க்கிறோம்.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

*Commentaries
on Living, Ch:3*

ஓய்வில்லா மனதானது, அது வெளிப்படுத்தும் உணர்வுகளையும் செயல்களையும் பல்வேறு விதமாக மாற்றிக்கொண்டே இருக்கும். அது ஓயாமல் எதையாவது தன்னுள் நிரப்பிக்கொண்டேயிருப்பது, உணர்ச்சிகளை எப்போதுமே அதிகரிக்கச் செய்வது, நிலையில்லா ஆர்வங்கள் ஆகியவை இத்தகைய மனதின் குணங்களாகும்; வீண் பேச்சில் இவையெல்லாமே அடங்கும். பலரின் வேலையே, மற்றவர்களின் விவகாரங்களில் அக்கறை கொள்வதாக இருக்கிறது. இந்த அக்கறையே, அவர்கள் கணக்கற் பத்திரிக்கைகள், செய்தித்தாள்களை வாசிப்பதைக் காட்டுகிறது – செய்திதாள்களில் வீண் வம்புகளைப் பேசும் பகுதி, கொலை, கொள்ளை செய்தி, விவாகரத்துக்கள் மற்றும் பலப்பல. அதனால், நாம் மேன்மேலும் வெறும் வெளியுலக நோக்கு உடையவராக ஆகிறோம். உள்முகமாக, வெறுமையுடையவராய் இருக்கிறோம். எந்த அளவிற்கு வெளியுலகை நோக்குபவராக இருக்கிறோமோ, அந்த அளவிற்கு மன எழுச்சியும் அதனால் நம்மைப் பார்ப்பதற்கான தடையை நாமே உருவாக்கவும் செய்கிறோம். நவீன உலகு, இவ்வாறான மேம்போக்கான செயல்பாடுகளையும் மனத்தடைகளையுமே ஊக்குவிக்கிறது.

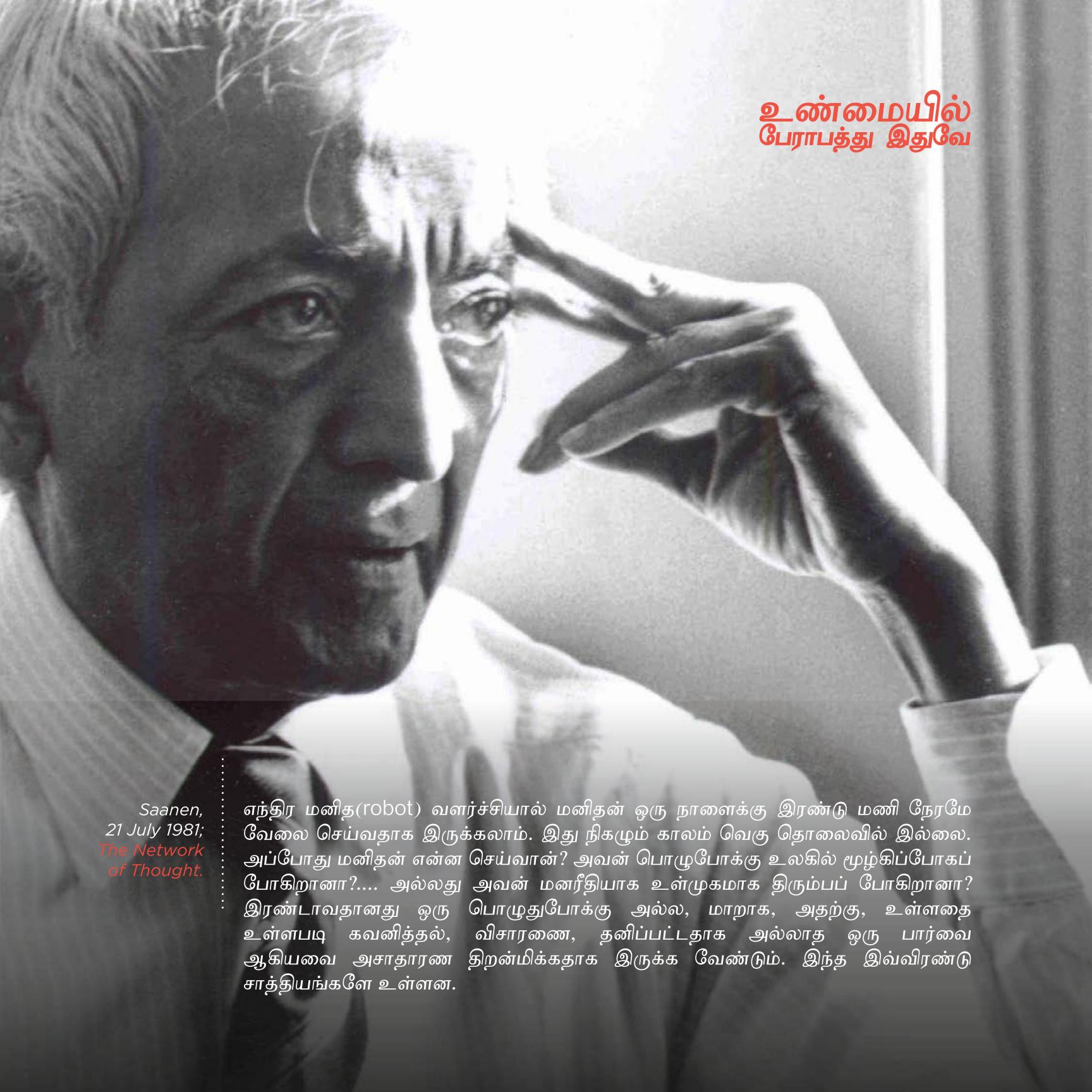
உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

Krishnamurti
to Himself,
18 March, 1983

எதிர்காலத்தைக் குறித்து நாம் அக்கறை கொள்வதாகவே தெரியவில்லை. தொலைக்காட்சியில், காலை முதல் இரவு வரை முடிவில்லா பொழுதுபோக்கை காண்கிறோம். சிறுவர்களை பொழுதுபோக்க் வைக்கிறார்கள். ஊடக விளம்பரங்களனைத்தும் உங்களின் பொழுதுபோக்கு உணர்வை தக்க வைத்துக்கொள்கின்றன. உலகம் முழுவதும் இது நடைமுறையில் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றது. சிறுவர்களின் எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும்? விளையாட்டு பொழுதுபோக்கு ஒன்று உள்ளது - அதில் ஆட்க்களத்தில் சிலர் விளையாடுவதை முப்பது அல்லது நாற்பதாயிரம் பேர் தொண்டை வறண்டுபோகும் அளவிற்கு கூச்சலிட்டு பார்ப்பார்கள்... வெவ்வேறு விதமான கேளிக்கைகள், பொழுதுபோக்குகள், விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகள் முதலியவையெல்லாம் உலகில் பல்வேறு பகுதிகளில் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் பார்த்து, “எதிர்காலம் என்ன ஆகப்போகிறதோ!” என அக்கறையுள்ளவர் நிச்சயமாக கேள்வி எழுப்பியே தீர்வார்கள். இவை எல்லாம் வெவ்வேறு வகையாக இருந்தாலும் அதன் தன்மை ஒன்றுதானே?...

இப்போது நிகழ்வதுபோல, பொழுதுபோக்கு நிறுவனங்களின் கையில் உலகு செல்லும்போது, இளைஞர்கள், சிறுவர்கள், மாணவர்கள் முதலியவர்கள் தொடர்ந்து இன்பக்களிப்புகளுக்கு, கண்கவருவதற்கு, புதுமை உணர்வு ஊட்டுகிற விஷயத்திற்கு தூண்டப்படும்போது, கட்டுப்பாடு, எளிமை என்ற வார்த்தைகளெல்லாம் மறைந்துபோகின்றன. அதைப் பற்றி ஒரு எண்ணம்கூட அவர்களுக்கு வருவதில்லை... எளிமை என்பதில் என்னவெல்லாம் அடங்கியுள்ளது என்பதை நீங்கள் காதுகொடுத்துக்கூட கேட்கமாட்டார்கள். நீங்கள் குழந்தை பருவத்திலிருந்தே, பொழுதுபோக்கு மூலமாக உங்களிடமிருந்து நீங்கள் தபித்துக்கொள்ள கேளிக்கைகளில் ஈடுபடுமாறு வளர்க்கப்படுகிற்கள். மேலும், பெரும்பாலான மனோத்துவ நிபுணர்கள் வேறு, “உங்கள் உணர்வுகள் அனைத்தையும் வெளிப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள், அவற்றைக் கட்டுப்படுத்திவைக்காதீர், இல்லையென்றால் அது உங்களை பாதித்து, பல்வேறு விதமான மனக்கோளாருகளை உண்டாக்கும்” என்கிறார்கள். இந்த அனைத்து காரணங்களினால் நீங்கள் இயல்பாகவே மென்மேலும் கேளிக்கை, பொழுதுபோக்கு எனும் உலகினுள் நுழைகிற்கள். இவையனைத்தும் உங்களது நிதர்சனமான நிலையிலிருந்து தப்பிக்கச் செல்வதற்கே உதவுகிறது.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

Saanen,
21 July 1981;
*The Network
of Thought.*

எந்தீர மனித(robott) வளர்ச்சியால் மனிதன் ஒரு நாளைக்கு இரண்டு மணி நேரமே வேலை செய்வதாக இருக்கலாம். இது நிகழும் காலம் வெகு தொலைவில் இல்லை. அப்போது மனிதன் என்ன செய்வான்? அவன் பொழுப்போக்கு உலகில் முழ்கிப்போகப் போகிறானா?.... அல்லது அவன் மன்றதியாக உள்முகமாக திரும்பப் போகிறானா? இரண்டாவதானது ஒரு பொழுதுபோக்கு அல்ல, மாறாக, அதற்கு, உள்ளதை உள்ளபடி கவனித்தல், விசாரணை, தனிப்பட்டதாக அல்லாத ஒரு பார்வை ஆகியவை அசாதாரண திறன்மிக்கதாக இருக்க வேண்டும். இந்த இவ்விரண்டு சாத்தியங்களே உள்ளன.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

*The World
Within,*
Ch:75.

உங்களின் சுய திறன்களிலும், தனித்திறமைகளிலுமே உங்களை இணைத்துக்கொள்கிறீர். அவை மிகவும் ஆபத்தான நண்பர்கள். அவை தானாகவே உங்களை விட்டு போய்விடும் அந்நேரத்தில், தாங்கொண்ட துன்பம் ஏற்படும். உங்கள் உணவு, உடைகள், உங்கள் பாணி, உங்கள் இன்பங்கள் இவையெல்லாமே உங்களை களைப்பாக்கி, மந்தமாக்குகின்றன; உங்கள் மனதின் மென்மையுணர்வை அற்றதாக்கி, விரைவாக புரிந்துகொள்ளும் ஆற்றலை இழக்கச்செய்கின்றன.... மேலோட்டமான மனதின் பல்வேறு செயல்கள், அதன் இடைவிடா பேச்சு, அலைபாயும் செயல், அதன் வாதங்கள், முடிவுகள் முதலியவற்றை குறித்து விழிப்புணர்வு ஆகும்போது, அமைதியும் தெளிவும் ஏற்படுகின்றது.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

Poona,
19 September 1948;
*The Collected
Works, Vol. V.*

ஆகவே, முக்கியமானது என்னவெனில், தன்னை அறியும் அறிவே. தன்னை புரிந்துகொள்ளாமல், உலகத்தில் ஒழுங்கு, சீரான நிலை வராது; என்ன ஒட்டம், மனவுணர்வுகள், மனதின் செயல்கள் ஆகிய அனைத்தின் செயல்பாட்டைப் பற்றி விசாரணை செய்யாமல், உலகத்தில் அமைதி, ஒழுங்கு, பாதுகாப்பு ஆகியவற்றை கொண்டு வரமுடியாது. ஆகவே, தன்னைப்பற்றி கற்பதே முதன்மையானது, அதுவே முக்கியம். அது, தன்னிலிருந்து தப்பிக்கும் செயல் அல்ல,

தன்னைப் பற்றி கற்பது செயலற்ற நிலையல்ல. மாறாக, அதற்கு, தான் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலையும் உணர்ந்து கொள்ளும் அசாதாரண விழிப்புணர்வு தேவைப்படுகிறது. எடைபோடும் செயலோ, அதிருப்தியுறும் உணர்வோ, குறைகூறுவதோ இல்லாததோர் விழிப்புணர்வு, அன்றாட வாழ்க்கையில் நீங்கள் எப்படி செயல்படுகிறீர் என்பதை முழுவதுமாக பார்க்கும் விழிப்புணவர்வானது உங்களின் வாழ்வை குறிப்பிட்ட திசையில் குறுகியதாக்காமல், விரிவாக்கும். அது இடைவிடாமல் தெளிவை ஏற்படுத்தும்; இந்த விழிப்புணர்விலிருந்தே சீரான நிலை, முதலில் உங்களிடமும், பின்பு வெளியறவுகளிடமும் ஏற்படும்.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

Montevideo,
26 June 1935;
*The Collected
Works, Vol. II.*

நீங்கள் துன்பப்படவில்லையெனில், முரண்பாட்டில் இல்லையெனில், உங்களுக்கு ஒரு பிரச்சினையும் இல்லையெனில், வாழ்க்கையில் ஒரு நெருக்கடி நிலையும் இல்லையெனில், பேசுவதற்கு ஒன்றுமே இல்லை. அதாவது, நீங்கள் உறக்கத்திலிருந்தால், செயல் எனும் வாழ்க்கையானது உங்களை முதலில் தட்டியெழுப்பும். ஆனால், நீங்கள் துன்பப்பட தொடங்கும்போது பொதுவாகவே என்ன நிகழ்கிறது? உடனே, உங்கள் துன்பத்தினை ஆறுதல்படுத்தும் நிவாரணத்தை தேடுவீர்கள். படிப்படியாக, உங்கள் வசதிகளை தேடும் செயல்களில், உங்கள் சொந்த முயற்சியிலேயே உங்களை உறங்க வைப்பீர்கள்... துன்பம் என்று நீங்கள் சொல்லும் அந்த அதிர்ச்சி உங்களை எழவைக்கும் சமயம், ஆறுதலை தேடவில்லையெனில், அதுவே துன்பத்திற்கான காரணத்தை விசாரணை செய்ய சரியான தருணம்.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

Ojai,
18 June 1934;
*The Collected
Works, Vol. II.*

உங்கள் முரண்பாட்டை நீங்கள் அறியவில்லையெனில், அதாவது, தனக்கும் சூழ்நிலைக்கும் இடையே நடக்கும் போராட்டத்தை அறியவில்லையெனில், பின்பு எதற்கு அடுத்தபடியாக, நிவாரணத்தை தேடுகிறீர்? அறியாமலிருக்கும் அந்நிலையிலேயே இருங்கள். உங்களுடைய மனதிலும் இதயத்திலும் நிலவிலில்லாத ஒரு செயற்கையான, தவறுதலான முரண்பாட்டை அவசர அவசரமாக ஏற்றெடுக்காமல், தேவையான முரண்பாட்டை சூழ்நிலையே தானாக உண்டாக்கட்டும். 'ஏதோ கைவிட்டுப்போகிறது' என்று நீங்கள் பயப்படுவதினால், நீங்களே செயற்கையான முரண்பாட்டை உருவாக்குகிறீர். வாழ்க்கை உங்களை விட்டுவிடாது.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

Varanasi,
16 December 1952;
*The Collected
Works, Vol. VII.*

வீட்டின் கதவையும் ஜன்னலையும் மூடிக்கொண்டு உள்ளே வசிக்கும்போது மிகவும் பாதுகாப்பாக, ஜாக்கிரதையாக, நிம்மதியாக இருப்பதாக உங்களுக்குத் தோன்றும். ஆனால், வாழ்க்கை அப்படி அல்ல. வாழ்க்கை இடைவிடாது நம் வீட்டுக் கதவை திறக்குமாறு எப்போதும் தட்டிக்கொண்டே இருக்கிறது, அப்போதுதான் நீங்கள் வாழ்க்கையை மேலும் அதிகமாகக் காண்பீர்கள். ஆனால், பயம் வந்துவிட்டாலோ, அனைத்து கதவுகளையும் அடைத்துவைக்கிறீர். அதே சமயம், கதவு தட்டுவதும் அதிகரிக்கவே செய்கிறது. எந்த அளவிற்கு வெளிமுக பாதுகாப்பை பிடித்துக்கொள்கிறோமோ, அந்த அளவிற்கு வாழ்க்கை உங்களைத் தள்ளுகிறது.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

Madras,
29 December 1979;
*The Seed of a
Million Years.*

ஆக, எது நம்மை மாற்றமடையச் செய்யும்? பேரிடரா? தலைமீது விழும் அடியா? துயரமா? கண்ணீரா? நெருக்கடிக்குப் பின் நெருக்கடி என இவையெல்லாம் ஏற்கனவே நடந்துவிட்டன; முடிவே இல்லாமல் கண்ணீர் வடித்துவிட்டோம். எதுவும் உங்களை மாற்றமடையச் செய்யவில்லை. வேறு யாரோ இந்த வேலையை செய்வார் என அடுத்தவரை நம்பிக்கொண்டு இருக்கிறீர்... யாருமே “நான் அதனை கண்டறியப்போகிறேன்” என்று சொல்வதில்லை.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

Bombay,
14 December 1969.

உங்கள் வாழ்க்கையை வைத்துக்கொண்டு நீங்கள் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்?... வாழ்க்கை எனும் அசாதாரணமான ஒன்றை நீங்கள் பெற்றிருக்கிறீர்கள். அதில், துண்பம், இன்பம், அச்சம், குற்றவணர்வு, சித்திரவதை, தனிமைப்படுதல், நிராசை முதலியவையுடன், வாழ்க்கையின் ஆழகும் அடங்கும். இவையெல்லாவற்றையும் நீங்கள் பெற்றீர்கள். அதைக் கொண்டு நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? நீங்கள் இக்கேள்வியை கேட்டுக்கொள்ளும்போது, துயரத்துடன் உறங்குவதற்கு போகாதீர். ஏனெனில், நீங்கள் ஒன்றுமே செய்யவில்லை. நீங்கள் முற்றிலும் எதையுமே செய்யவில்லை. ஒரு வாழ்க்கை உங்களுக்கு தரப்பட்டிருக்கிறது, அது இந்த உலகத்தின் விலைமதிப்பற்ற ஒன்று. இருந்தும், நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? அன்பும், கருணையும், உத்வேகமும் இல்லாமல், அதனை உருகுலைத்தீர்கள், அதனை சித்திரவதை செய்தீர்கள், சிறு துண்டுகளாக கிழித்து விட்டிர்கள். வன்முறையும், அழிவும், வெறுப்பும் உண்டாக்கினீர்கள். உங்களுடைய வாழ்க்கையை வைத்துக்கொண்டு நீங்கள் என்ன செய்தீர் எனும் கேள்வியை கேட்கும்போது, நிச்சயமாக நீங்கள் கண்ணீர் வடிப்பிர்கள். அது எதற்காக என்றால், உங்கள் கடந்த காலத்தை குறித்தும், எதையோ செய்திருக்கலாமே என்பதை குறித்தும் சிந்திப்பதால் ஆகும். சுய பரிதாபத்தின் கண்ணீரே ஆகும்.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

Ojai,
17 June 1945;
*The Collected
Works, Vol. IV.*

உற்சாகமும், சந்தோஷமும் அவை தனக்குத்தானே இறுதிமுடிவாக இருப்பதில்லை; அவைகள், தனக்குத்தானே ஒர் இறுதிமுடிவாகவுள்ள ஏதோ ஒன்றிற்கான தேடலில் பெறுகின்ற நிகழ்வுகளாகும். வீரமும், எதிர்ப்பார்ப்பும் போல. இந்த இறுதிமுடிவாக இருப்பதைத்தான் பொறுமையுடனும், உன்னிப்பாகவும் தேடவேண்டியது. அதனை கண்டறிவதன் மூலமாக மட்டுமே நம்முடைய குழப்பமும், வேதனையும் முற்றுபெறும். அந்த கண்டுபிடிப்பிற்கான பயணம், ஒவ்வொருவரின் உள்ளத்திலே இருக்கிறது; இது அல்லாத மற்ற பயணங்கள் நம்மை திசைமாற்றி, அறியாமைக்கும், மனமயக்கத்திற்குமே இட்டுச்செல்லும். ஒருவன் தன்னுள்ளத்திலே பயணிக்கும் இப்பயணமானது, ஏதோ ஒரு பலனிற்காகவோ, முரண்பாடு துன்பத்தைத் தீர்ப்பதற்காகவோ இருக்கக்கூடாது. ஏனென்றால், அந்தத் தேடலே பக்தியும் அருளாசியும் ஆகும்.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

Think on
These Things,
Ch:26.

நாம் ஒரே மனித குலம்; இது நமது பூமி, பகிர்ந்துகொள்வது அதன் இயல்பு. அது நேசத்தோடு நம் அனைவருக்கும் உணவு, உடை, உறைவிடத்தை உண்டாக்கித்தருகிறது. ஆக, கல்வியின் பணி, வெறும் சில பரீட்சைகளில் தேர்ச்சி பெறுவதற்கு தயார்படுத்தும் செயலாக மட்டும் இருக்கக்கூடாது. மாறாக, ஒட்டுமொத்த வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளையும் உங்களுக்கு புரியவைப்பதற்காக இருக்கவேண்டும்... மேலும், கடவுள் என்றால் என்ன என்பதைக் கண்டறிவதுகூட நமது பிரச்சினையே. ஏனெனில், அதுவே நம் வாழ்வின் பிரதான அடித்தளம். சரியான அடித்தளம் இல்லையெனில் வீட்டின் கட்டிடம் நிலைக்காது. அதுபோல, சத்தியம், கடவுள் என்றால் என்ன என்பதை நாடி கண்டறியவில்லையெனில், மனிதனின் தந்திரமுள்ள கண்டுபிடிப்புகள் அனைத்தும் அர்த்தமற்றதாகிறது.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

Think on
These Things,
Ch:17.

இந்த பணிகள் அனைத்தையும் பாருங்கள், இவையெல்லாம் இறுதியில் அழிவிற்கும், துயரத்திற்கும், குழப்பத்திற்கும், விரக்திக்குமே இட்டுச்செல்கின்றன. பெரும் வசதிமிக்க சௌகரியங்கள் ஒரு பக்கம், தாங்கொண்ட வறுமையும் நோயும் பசிபட்டினியும் ஒரு பக்கம். குளிர்சாதனப் பெட்டியும், ஜெட் விமானங்களும் அதன் அடுத்தே இருக்கும். இவையெல்லாம் மனிதனின் படைப்புக்கள். இதை பார்க்கும்போது “மனிதனின் பணியெல்லாம் இவ்வளவுதானா? மனிதன் செய்யவேண்டிய வேறு பணி, அதாவது, அவன் செய்யவேண்டிய உண்மையான பணி ஒன்று இருக்கவேண்டுமல்லவா?” என்று உங்களிடமே நீங்கள் கேட்டுக்கொள்ள மாட்டார்களா? மனிதன் செய்யவேண்டிய உண்மையான பணி எது என்று நாம் கண்டறிந்தால், ஜெட் விமானங்கள், இயந்திரங்கள், மேம்பாலங்கள், தங்கும் விடுதிகள் போன்ற இவையெல்லாம் முற்றிலும் வேறுகோண்த்தில் அர்த்தம் பெற்றுவிடும். மாறாக, மனிதனின் உண்மையான பணி எது என்பதை கண்டறியாமல், வெறும் சீர்திருத்தப்பணியை செய்தல், மனிதன் ஏற்கனவே செய்தவற்றை மீண்டும் சிறிய மாற்றம் செய்தல் ஆகிய பணிகளெல்லாம் நம்மை இறுதியில் எங்கு இட்டுச்செல்லும்?

ஆக, மனிதனின் உண்மையான பணி எது? அறுதியாக, சத்தியம்/கடவுளை கண்டறிவதே மனிதனின் உண்மையான பணியாகும்; அன்பு ஒன்றே அது, தன் சொந்த அகந்தை-பிணைப்பு செயலில் சிக்கிக்கொள்வதல்ல. எது உண்மை என்று கண்டறிவதிலேயே அன்பும் உள்ளது. அந்த அன்பானது, மனிதர்களுக்குக்கிடையேயுள்ள உறவுகளில் புதிய நாகரிகத்தை, புதிய உலகை ஏற்படுத்தும்.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

Think on
These Things,
Ch:11.

எது சத்தியமாக, கடவுளாக இருக்கிறது என்பதைக் கண்டறிவதற்கான உள்ளார்வமே உண்மையில் உள்ளார்வமாகும். மற்ற உள்ளார்வங்கள் அனைத்தும் உப-இணைப்புகளாகும். சலனமில்லாத நீரில் ஒரு கல் ஏறிந்தால், அது விரிகின்ற வளையங்களை ஏற்படுத்தும். அந்த விரிகின்ற வளையங்கள் உப-இணைப்புகளாகும், சமுதாய பிரதிபலிப்பாகும்; ஆனால், உண்மையான இயக்கம் அதன் மையத்தில் உள்ளது - அது மகிழ்ச்சி, கடவுள், சத்தியம் என்ற இயக்கமாகும். பயத்தின் பிடியில், அச்சறுத்தலின் பிடியில் சிக்கிக்கொண்டிருக்கும்வரை அதைக் கண்டறிய முடியாது. அச்சறுத்தலும் பயமும் உதிக்கின்ற அக்கணமே கலச்சாரம் சரிகிறது.

அதனால்தான் உங்கள் இளமைப் பருவத்தில், நீங்கள் கட்டுண்ட பழக்கங்களுக்கு ஆளாகக்கூடாது. உங்களுடைய பெற்றோரிடம், சமுதாயத்திடமுள்ள பயத்தின் பிடியில் சிக்கிக்கொள்ளக்கூடாது - இது மிகவும் முக்கியமானது. ஆகவே, சத்தியத்தைக் கண்டறிய, இக்காலமற்ற இயக்கம் உங்களினுள் உண்டாகும். சத்தியம் எது? கடவுள் என்பது என்ன? என்ற தேடலுடைய அத்தகைய மனிதரால் மட்டுமே ஒரு புதிய நாகர்க்கத்தை, ஒரு புதிய கலாச்சாரத்தை உருவாக்க முடியும்.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

Think on
These Things,
Ch:27.

உண்மையான சமயவுணர்வுள்ள மனிதர் வெறும் மேலெழுந்தவாரியான மாற்றங்களில் தன் மனதை செலுத்தமாட்டார். சமுதாய சீரமைப்பில் வெறும் மாற்றத்தைக் கொண்டுவருவதை எதிர்பார்க்க மாட்டார். அதற்கு மாறாக, அவர் சத்தியம் எது என்பதை நாடுவார். அந்த தேடல் ஒன்றே சமுதாயத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான விளைவை உண்டாக்குகிறது. அதனால்தான் சத்தியத்தை அல்லது கடவுளை கண்டறியச்செய்ய மாணவர்களுக்கு உதவுவதே கல்விக்கு முதன்மையான பணியாக இருக்கவேண்டும்.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

Saanen,
3 August 1975.

எது நித்தியமான, களங்கமற்ற, புனிதமானதாக இருக்கிறதோ, அதை ஒருவன் கண்டறிய வேண்டும். காருண்யம் இருந்தால் மட்டுமே அது நிகழும்; அதாவது, துயரத்தின் - உங்கள் துயரத்தை மட்டுமின்றி, உலகத்தின் துயரத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் முழுமையாக புரிந்துகொள்ள வேண்டும். உலகத்தின் துயரமே சத்தியம் எனப்படுவது; அது அங்கே இருக்கிறது. அது மாறிமாறி செல்லும் சிந்தையின் பாவனையோ, கற்பனையோ அல்ல. நம்மில் உள்ளதுபோல அது அங்கே இருக்கிறது. அந்த துயரத்தில் வாழ்வதற்கு, தப்பித்துச்செல்லாமல் அதன் இறுதிவரை செல்லுங்கள். நீங்கள் அதிலிருந்து தப்பித்துச்செல்லாமல் அதனை சந்திப்பதற்கு, மகத்தான் ஆற்றல் தேவைப்படுகிறது. அப்போதுதான் அதை கடந்துபோக முடியும். துயரத்தின் ஒட்டுமொத்த அர்த்தத்தை புரிந்துகொள்ளும்போது மட்டுமே காருண்யம் உதயமாகும். காருண்யமுள்ள மனதினால் மட்டுமே தியானிக்கவும், நித்தியமான புனிதத்தை கண்டறியவும் முடியும்.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

Think on
These Things,
Ch:17.

கடவுளுக்கான, சத்தியத்திற்கான, முழுமையான நற்குண உணர்வுக்கான தேடல் ஒன்று உண்டு. நாமாக உருவாக்கி விதைக்கின்ற நற்குணத்தை, பணிவை கூறவில்லை. மாறாக, மனதின் தந்திரங்களுக்கும், கற்பிதங்களுக்கும் அப்பால் இருக்கின்ற ஒன்றிற்கான தேடலை கூறுகிறேன். அதாவது, அறியப்படாத அந்த ஒன்றிற்கான உணர்வை பெற்று, அதிலேயே வாழுங்கள், அதிலேயே இருங்கள் – அதுவே உண்மை சமய நெறி. ஆனால், அதை செய்யவேண்டுமெனில், உங்களுக்காக நீங்களே குழிவெட்டி அமைத்துக்கொண்ட சிறிய குட்டையிலிருந்து வெளியேறி, வாழ்க்கை எனும் நதிக்கு மாறிச்செல்ல வேண்டும். அப்போது வாழ்க்கை, அதிசயத்தக்க விதத்தில் உங்களைப் பார்த்துக்கொள்ளும், உங்கள் பக்கத்திலிருந்து பார்த்துகொள்வது என்பதில்லை. வாழ்க்கை உங்களை எங்கு எடுத்து செல்லவேண்டுமோ அங்கு உங்களை சுமந்து செல்லும், ஏனெனில், நீங்கள் அதனின் ஒரு பகுதி; அப்போது பாதுகாப்பு பற்றியெல்லாம் பிரச்சினை இருக்காது – அடுத்தவர் என்ன சொல்வார்களோ அல்லது எதுவும் சொல்லவில்லையே எனும் பிரச்சினையெல்லாம் அப்போது இருக்காது, அதுவே வாழ்வின் அழகு.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

The World Within,
Ch.76.

சத்தியத்தை நாடுகையில் உங்களுக்கான உணவுத்தேவையும் நிறைவேற்றப்படும்; மாறாக, உணவுத்தேவையை மட்டும் தேடிச்சென்றால், அதுகூட ஆழியும் நிலை வரும். மனிதனின் தலையாய நோக்கம் உணவு அல்ல; அதை தலையாயதாக கருதினால், பின் ஆழிவு, கொலை, பசி, பட்டினி இவையே அதன் விளைவாக மிஞ்சும்.

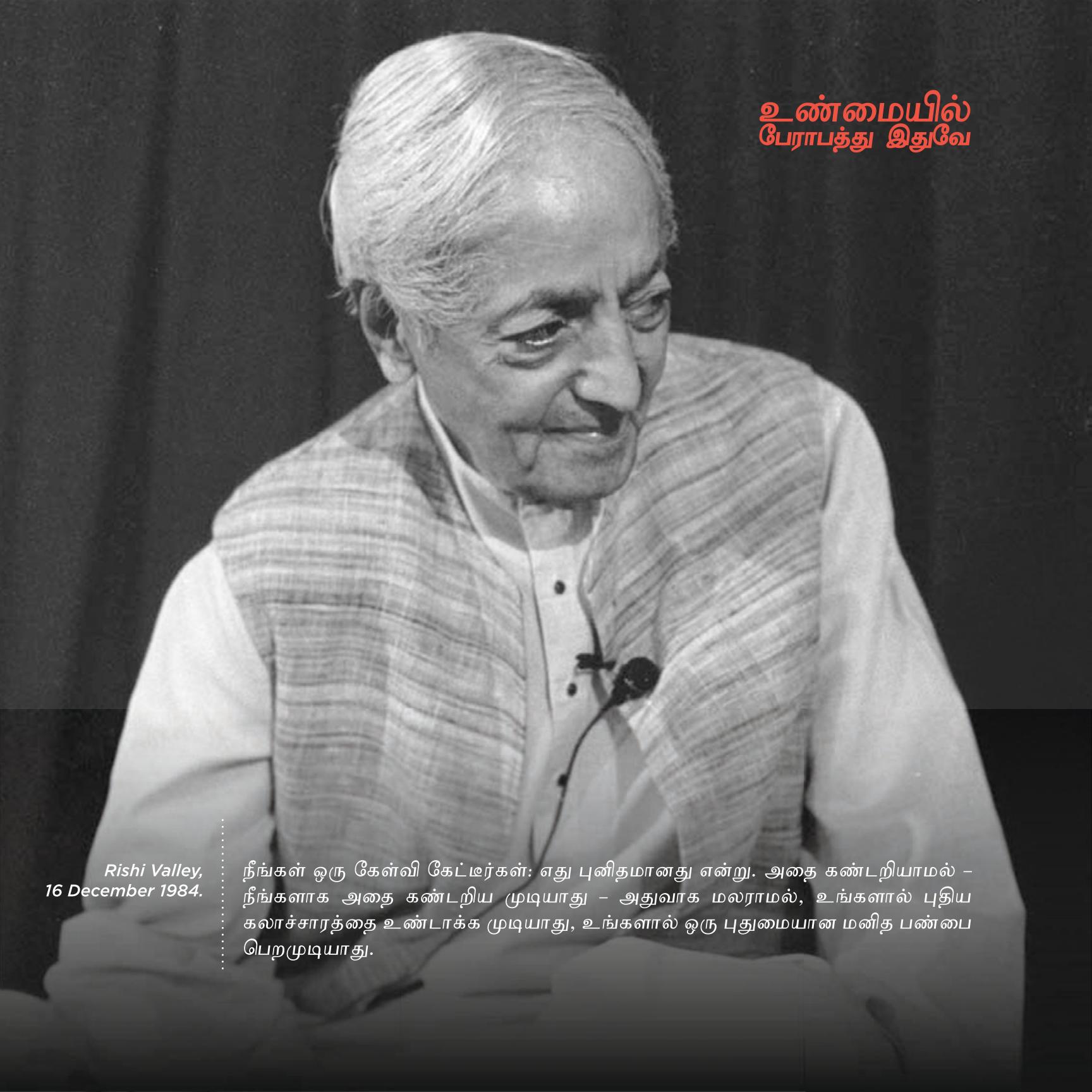
நிலையாமையை நாடுவதினுடே நிலையான நித்தியத்தை தேடுங்கள். அதற்கு பாதையேதும் இல்லை, ஏனெனில், அது இப்போதும், எப்போதும் உள்ளது.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

The World Within,
Ch:19.

சத்தியம் ஒன்றே; இரண்டாவது ஏதுமில்லாத பரம்பொருள். மனிதகுலம் ஒன்றே. நீதிநெறியும் ஒன்றே. அதை உணர்ந்தறியும் பாதை, அவரவருடையதேயன்றி, வேறொரு வழியின் மூலமாகவோ, மற்ற எந்தவொரு மனிதரின் மூலமாகவோ கண்டறிய முடியாது. உங்கள் சுய விமோசனத்தை தேடுங்கள். அப்போது, நீங்கள் உலகத்தை அதன் சூழப்பம், முரண்பாடு, துயரம், பகைமை ஆகியவற்றிலிருந்து விடுவிப்பீர்கள்.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

Rishi Valley,
16 December 1984.

நீங்கள் ஒரு கேள்வி கேட்டார்கள்: எது புனிதமானது என்று. அதை கண்டறியாமல் - நீங்களாக அதை கண்டறிய முடியாது - அதுவாக மலராமல், உங்களால் புதிய கலாச்சாரத்தை உண்டாக்க முடியாது, உங்களால் ஒரு புதுமையான மனித பண்பை பெற்றுமுடியாது.

உண்மையில் பேராபத்து இதுவே

Madras,
22 October 1947;
*The Collected
Works, Vol. IV.*

உங்களுக்கு நீங்களே ஒளியாக இருக்கவேண்டும்.... கையினாலோ, மனதினாலோ உண்டாக்கப்பட்ட விஷயங்களை நம்பி இருக்கலாகாது. இங்கு, நாம் இவைகளின் மூலம் தப்பித்து ஓடிச்செல்லவில்லை. செங்குத்துப்பாறையின் விளிம்பில் நின்றுகொண்டு மேலும் முன்னேறச் செய்யும் எந்த செயலும் பள்ளத்தில் வீழ்வதற்கே வழிவகுக்கும் என்பதை நாம் சுட்டிக்காட்டவே செய்கிறோம். பாதுகாப்பும், மகிழ்ச்சியும் வேண்டுமென்றால் அதிலிருந்து விலகிச் செல்லவேண்டும். இதை உணர்ந்த வெகுசிலர் இந்த அடிகாணாத பள்ளத்திலிருந்து விலகி தூரமாக, வீடுபேறு நிலைக்கான மையங்களை உண்டாக்கவேண்டும். இப்போதுள்ள நெருக்கடியான நிலையிலிருந்து, மனிதப் பிரச்சினைகள் அனைத்திலுமிருந்து வெளியேறும் ஒரு வழி உள்ளது - தப்பித்துச்செல்வதாக இல்லாமலுள்ள ஒரு வழி, நிலையான பேரானந்தத்திற்கான ஒரு வழி.

Krishnamurti Foundation India
Vasanta Vihar, 124, Greenways Road, Chennai - 600028
Tel: 91-44-24937803 / 24937596 | info@kfionline.org | www.kfionline.org